

جهانگیری: تدبیر هاشمی رییس جمهور ساخت روحانی، ناطق نوری و لاریجانی غایبان نامدار کنگره بزرگداشت آیت الله هاشمی بودند

سرمقاله

جای گله نیست

امروز یک سال از هجرت ابدی آیت الله هاشمی رفسنجانی می گذرد و شاید بیش از هر زمان دیگری خلأ حضور و فقدان ایشان در فضای مملکت جامعه ما احساس شود. امروز نه در مقام فرزند بلکه به عنوان یک ایرانی دوستدار انقلاب و کسی که سالها شاهد رنج و مرارت آیت الله هاشمی بودم باید بگویم فقدان این مرد بزرگ قابل جبران نیست. اما قطار انقلاب اسلامی از حرکت نمی ایستد همانطور که بعد از شهیدان بزرگی چون بهشتی و مطهری از حرکت نایستاد و پس از هشت سال تجاوز دشمن نیز ملت بزرگ ایران به راه خویش ادامه داد. انقلاب اسلامی به برکت خون شهدا و زحمات بزرگان و رهبری دایمانه امام عظیم الشان و رهبری بزرگوار بویا...

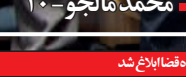
محسن هاشمی

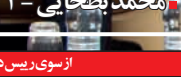
صف آرای ناکزیر طبقاتی

آزادی ۱۵ دانش آموز بازداشتی

محمد بطجایی - ۴

محمد مالجو - ۱۰

توقف اعدام ۴ هزار محکوم مواد مخدر

زن در مدل اسلامی

۱۷ دی سالروز کشف حجاب توسط رضاخان است. رضاخان به پیروی از آتاترک در ترکیه، به خیال فرنگی کردن ایران اقدام به این کار کرد. او فکر می کرد پیشرفت اروپایی ها در صنعت و نظام اجتماعی ناشی از بی حجاب شدن زنان اروپاست که سالها قبل از آن آنها هم از پوشش مناسبی برخوردار بودند. البته وضعیت زنان ایرانی در دوره رضاخان وضع مورد نظر اسلام نبود، چرا که اکثر قریب به اتفاق آنها پرده نشین بودند و استعدادهای انسانی آنها شکوفانی شد و نقش مستقیمی در ساختن جامعه و تاریخ نداشتند اگرچه نقش غیر مستقیم زن از راه تأثیری که بر مرد دارد همیشه وجود داشته است. اصلاح آن وضع، کشف حجاب نبود بلکه همان راه اسلام بود یعنی ایجاد فضای مناسب برای تحصیل و ورود بانوان به جامعه، تا ضمن عمل به تعهدات خود در خانواده و وظیفه مادری نیروی کار و تولید جامعه را افزایش دهند و این امر بار عایت پوشش اسلامی و حریم میان زن و مرد بیگانه قابل تحقق بود. اما رضاخان چشم بسته به سوی فرهنگ غربی **ادامه در صفحه ۰۹** رفت و از نیروی روحانیت در ایران و عواطف مذهبی مردم غافل بود. لذا با مقاومت شدید مردم مواجه شد که اوچ آن فاجعه کشتار معترضان در مسجد گوهرشاد مشهود بود.

دیپلماسی

برجام و دستهای بسته ترامپ

هشدارهایی که از سوی مقام های بلند پایه جمهوری اسلامی ایران در روزهای اخیر در مورد احتمال نقض یک جانبه برجام از سوی آمریکا بیان می شود، یک اقدام مثبت است چرا که باعث می شود اگر باشد تصمیمی از سوی آمریکا اتخاذ شود، تبعات سخت چنین تصمیمی هم در نظر گرفته شود. ولی واقعیت این است که اگر ترامپ توانایی خارج شدن از برجام را داشت، از همان ژانویه ۲۰۱۷ که کار خودش را به عنوان رئیس جمهور آمریکا شروع کرد از برجام خارج می شد. اما هم وزیر دفاع، هم مشاور امنیت ملی، هم رییس سازمان سیا و هم رییس اطلاعات ملی آمریکا که بر ۱۶ سازمان اطلاعاتی اشراف دارد به او یاد آور شدند که به نفع آمریکا است از این توافق خارج نشود. این موضوع نه تنها به نفع آمریکا بلکه به نفع بقیه کشورهای ۵+۱، به نفع ایران و همه کشورهای دیگری است که به برجام متعهد شده اند. برجام توافقی است که هر چند کف خواسته های دو طرف را تأمین کرد، اما تنها راهی بود **ادامه در صفحه ۰۶** که ممکن بود از طریق دیپلماسی جلوی یک بحران جدی را بگیرد و شرایط را مدیریت کند. در عین حال با تصویب قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد این توافق به یک سند بین المللی تبدیل شده است.

سیاست

باز دست رفتن فاو سپاه را ملامت نکرد

زندگانی آیت الله هاشمی رفسنجانی سراسر مبارزه برای تحقق دو امر بود:
۱) حاکمیت قانون اسلام
۲) برقراری عدالت در جامعه
گرچه شرایط و مناسبات اجتماعی سیاسی در روزگار آن مرحوم یکسان نبود و دوران پیش از انقلاب و حاکمیت طاغوت شرایط متفاوت از دوران پس از انقلاب و حاکمیت اسلام به شمار می رود. اما در دوران پس از پیروزی انقلاب شرایط و اوضاع برای او متفاوت تر از قبل بوده است. دوره ای که امام در قید حیاتند و او در کنار امام و مورد لطف و مشورت و اعتماد کامل امام قرار دارد، و روزگاری پس از امام که باز شرایط دیگرگون به لحاظ برخورداری از نفوذ و قدرت را تجربه می کند. اما در همه لحظات و سکنات رفتار هاشمی نشان دهنده آن است که این بزرگمرد انقلاب اسلامی در تمام عمر خود جز به اسلام و مردم خدمت نکرد و داستان زندگی او داستان همیشگی جنگ نور و تاریکی، حق و باطل و عدالت و ستمگری بوده است. ظرفیت کم نظیر آیت الله هاشمی در سپهر سیاسی نیم قرن اخیر از او چهره های ساخته که منتقدان و مخالفان و حتی دشمنانش بر توانمندی های او صحنه می گذارند و از گذشت و فداکاری های فراوانش به نیکی یاد می کنند. آنچه او را از سایرین ممتاز می نماید نه توانایی های علمی و فکری، تجربه های مبارزاتی یا قرار داشتن در کانون های قدرت و کسبوت روحانی و نه تحقیقات و پژوهش های فراوان اوست بلکه نگاه عمیق و بینش قوی اش از او شخصیتی ساخته که کمتر کسی همانند او می توانست در هزار توی مشکلات، راه حل هایی ارائه دهد که جامعه را از بن بست برهاند و او به خوبی آموخته بود که هدف همواره اصل و ثابت ولی نتیجه فرع بر آن است. زیرا سعی و تلاش آدمی شرط لازم برای موفقیت است اما شرط کافی نیست. هزاران عامل خارج از اختیار ما وجود دارند که باعث موفقیت یا عدم موفقیت می شوند ما باید سعی و تلاش خودمان را انجام دهیم و در باقی امور توکل کنیم. قرآن می فرماید: «فانا عزمت فتوکل علی الله». برای نمونه در جنگ تحمیلی عراق علیه ایران آیت الله هاشمی به عنوان فرمانده عالی جنگ بعد از فتح خرمشهر ضمن بررسی وضعیت جبهه ها به این نتیجه رسید که نباید در جنگ نیروی انسانی و تجهیزات نظامی ما منهدم شود و نباید از نظر دور داشت که دشمن بر خوردار از همه نوع پشتیبانی و مأموریت های محاذی است. در حالی که ما باید ضمن آنکه باید نیروهای خودی را حفظ و توان خویش را از تقابلیتیم اما راهی با پایان جنگ نیز نباید غافل بود. این امر در آن دوران به فکر کسی جز او خطور نکرد بلکه با توجه **ادامه در صفحه ۱۲** به بستر و روند جاری در جامعه انقلابی آن روز، که جنگ را یک تکلیف تلقی می کرد و در آن به پیروزی یا شکست نمی اندیشید و آمادگی سیل خروشان نیروهای شهادت طلب که برای تحقق مسوولیت الهی خود از هیچ چیز دریغ نداشتند...

نگاه روز

فساد بی پروا

آقای دکتر داوری اردکانی، رییس فرهنگستان علوم کشور به نقد رفتاری پرداخت که بسیار قابل تأمل است. آقای داوری به نسبت صریح اظهار داشت که: «اگر آن مقدار که بعضی دست اندر کاران به مسائلی چون حجاب یافلان طرح عادی سازمان ملل و یونسکو حساسیت نشان می دهند، به فساد بزرگ موجود و منتشر در همه جا حساس می شدند، وضع حجاب و آموزش و پرورش هم تا حدودی بهبود می یافت.» هر چند چنین گزاره ای برای اولین بار نیست که شنیده می شود ولی از آنجا که بیان کنندگان آن عموماً از فعالان سیاسی و رسانه ای بوده اند به راحتی بانگ سیاسی زدن به آن نادیده پاناشینده انگاشته شده اند. ولی اظهار آن از سوی یک شخصیت علمی و نه سیاسی که بطور معمول کمتر به مسائل و امور جاری وارد می شود و در مقام ریاست فرهنگستان علوم کشور نیز هستند، موضوع به کلی متفاوت است. به نظر می رسد که آقای داوری قدری احتیاط کرده اند و الا می توانست گفته شود که اگر به اندازه یک صدم حساسیتی که روی حجاب هست، نسبت به فساد بود، وضع امروزمان متفاوت می بود. البته در باره فساد نیز حساسیت هست، ولی در حد زبان و بیان و کمتر دیده می شود که راه به جایی جدی ببرد.

تفاوت حجاب و فساد چیست، که باوای چنین قاطع و برنده برخورد می شود، ولی با دو می ممانعت می شود؟ فراموش نکنیم که بر اساس آموزه های عملی از صدر اسلام می دانیم که دومی مساله اساسی بوده است هنگامی که امام علی به خلافت می رسد، درباره پوشش زنان و مسائلی از این قبیل چیزی نگفت، در حالی که می دانیم این پوشش چندان هم مطابق معیارهایی که امروز گفته یا تبلیغ می شود نبود، ولی ایشان مهم ترین جمله ای که گفت این بود: «به خدا قسم اگر آن املاک را بیایم به مسلمین برمی گردانم، گرچه مهر به زنان شده باشد، زیرا گشایش امور با عدالت است.» این جمله امام ناظر بر بی عدالتی پیش از خلافت خودشان است؛ به طریق اولی می توان نتیجه گرفت که در زمان خودشان در این مورد حساس تر بودند. داستان هایی که از رفتار ایشان در برخورد با کارگزاران یا حتی برادر خود داشته اند، معرف این حساسیت است. پس چرا وضعیت ما معکوس شده و چیزی از حساسیتی را که نسبت به حجاب داریم، در برابر فساد ابراز نمی کنیم؟ آن هم در جامعه ای که احتمالاً تنها کشور در جهان است که وضعیت حجاب الزامی و قانونی است. شاید گفته شود حساسیت نسبت به فساد وجود دارد، ولی در عمل توفیقی چندان و در خور حاصل نمی شود. این استدلال دو وجه دارد یا نادرست است یا درست؟ اگر نادرست باشد، یعنی اینکه حساسیت وجود ندارد، ولی اگر درست باشد، بدتر است، زیرا نشان **ادامه در صفحه ۰۹** می دهد که صلاحیت وجود ندارد. نبود حساسیت را می توان حل کرد، ولی فقدان صلاحیت را چه کار می توان کرد؟ هیچ، اگر کسانی قادر به انجام کاری نیستند، طبیعتاً صلاحیت ادامه کار و حضور در مسوولیت خود را ندارند.

به غفلت عمر شد حافظ بیا با ما به میخانه
که شنگولان خوش باشت بیاموزند کاری خوش

مجله فرهنگی کرگدن - شماره ۷۵
در ستایش کاغذ
روایت هایی درباره آنچه در زمستان
گرممان می کند

جدیدترین مدل های پوشاک فصل در فروشگاه های زنجیره ای

ماکسیم

پوشاک نسل امروز ... و فردا

maxim

روابط عمومی و بازرگانی: ۸۸۸۸۸۸۱۵
www.maximiran.com @maximclothes

شرکت خدمات مسافرتی پرسپولیس ۸۳۰۵
الیت گشت ۸۸۴۰۲۰۸۰

دوره به صفحه ۱۵